

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 423.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e122028/facsimile.pdf> (tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

arr

arr

1849.

Beretning

N°. 101.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Er og freddede Møde.

(Medd.)

Hf Udvalget er ved disse Paragraffer gjort følgende Bemærkninger:

§ 48.

3 Overensstemmelse med hvad der er bemærket ved § 14 foresaars, at der i 2de Rinde eller Delt dem tilføjes: „for Hæder“, og at Ordene i 3de Rinde „og af samme panted senere at blive hævede“, udelæses.

§ 49.

Til Hæder Lydelighed foresendes det, at der i 4de Rinde fra Ordene efter Ordene „saavel som de“ her tilføjes „af Hæder“.

Bestemmelsen i § 46 angaar Forordningen af de Søværnpligtige i 3 Classer, overensstemmende med det tidligere Bestaaende. Kun er der foresaars en Forandring med Hensyn til Aldersterminen, efter hvilken Indvandreren indføres i de forskjellige Muller. Raadslig gif Ungdomsraallen for sin til det 18de Kar, men da det søværnpligtige Mand- skab nu først indføres med det 17de Kar, er det nødvendigt at ændre Ungdomsraallen til det 17de Kar. Hovedraallen gaar fra det 18de til det 20de Kar, og Urdraallen fra det 20de til det 50de Kar. Her- af vil først, hvilken væsentlig Forskel der er mellem Sø- og Land- frigtstjenesten, det den første efter Paragraffen udstrækkes til det 50de Kar, hvorefter, som i § 31 er omalt, Landværnpligten i Al- mindelighed opføres med det 20de Kar.

§ 47 paalægger derhos en større Uleilighed for de Søværnplig- tige, idet der foreskrives, at de, saafraa de ikke have lovligt Hæ- sald, hvortil dog ogsaa henregnes, at de ere i Fart, skulle fra det 18de til det 50de Kar hvert Kar møde paa Søfløjen. Men paa den anden Side er Søfrigtstjenesten saa væsentlig forskjellig fra Land- frigtstjenesten, at disse Bestemmelser vel maaske være nødvendige, thi, som Folge af Forholdene, er det ikke noget vist Antal, der aarlig dør, og man kan derfor ikke med Udsirningen til Søfrigtstjenesten saaledes som med Ud- sirningen til Landfrigtstjenesten tage et vist bestemt Aldersaar. Det er vel en større Forsigtighed udtænkt at skulle indtræde i Søværnpligtstjeneste, som ved Landfrigtstjenesten fordrer men paa den anden Side har den Landværnpligtige den Fortæl, at han i Færdstid efter det 24de Kar ikke kan udskrives til Søværnpligtstjeneste, medens den Søværn- pligtige fra sit 18de til sit 38de Kar kan udskrives hvert Kar saa at han ikke noget Kar kan vide sig sikker for Udsirning, naar ikke Forhold indtræder, som hjemle ham speciel Udtagselse herfra. Men ved Siden heraf er han ikke pligtig til at udskrives med en vis be- stemt Alder. Han kan gaae i fremmed Tjeneste og opbolde sig uden- for Landet, og naar han ikke er hjemme, bliver han ikke udsiret, da Udsirningen alene tages af det Mand- skab, som er tilstede. Deruden er det ogsaa en Vætselse for de Søværnpligtige, at det, hvortil de blive bragte, ikke stander deres Udbonnelse, men snarere bidrager til at forøge den, og dertil kommer endelig, at i ocean- misk Henseende Løbet er mindre, end for de Landværnpligtige, der ud- skrives til Søværnpligtstjeneste, idet Lønningen og Emolumenterne, som tilføjes dem paa Orlogstogterne, mere faaer i Forhold til hvad der kan forjænes ved private Togter, end Tilfældet er med Hensyn til dem, der udskrives til Landfrigtstjenesten. Der har loovrigt i Ud- valget været Spørgsmaal, om ikke Forsigtigheden til at møde paa Søfløjen hvert Kar kunde indskrænkes noget; men efter den Un-

beretning, som man i saa Henseende har erholdt fra Fogedene, har Udvalget ikke troet at burde gjøre noget Forslag vedrørende. Forsigtigheden serer ogsaa strengere ud, end den i Virkeligheden er, idet ethvert lovligt Hærsald frigaar, og dertil henregnes ogsaa, som bemærket, at være i Fart.

Ved § 48 har Udvalget kun gjort en Redactionsbemærkning, overensstemmende med den tilsvarende Paragraf angaaende Land- frigtstjenesten, og ligeledes ved § 49, som corresponderer med § 44 og 32, idet § 49 bestemmer en Undtagelse med Hensyn til dem, som ikke med det 22de Kar have den fornødne physiske Degtighed, men dog ere „svaante“, at de nemlig overføres i en egen Class af „Usvaante“, saavel som til den, der anbringes i § 32.

Barfod: Jeg ser ikke, at § 48 indeholder andet end en Øjen- tagelse af § 14, og det foreskriver mig ligeledes, at § 51 er en næsten ordret Øjensagelse af § 13. Saaledes foreskriver det mig, at disse 4 §§ henholdsvis kunde sammenfattes til 2, som da maatte have en anden Plads, nemlig i første Capitel, der indeholder de almindelige Bestemmelser. Man vilde derved bespare to Para- graffer, og jeg tror ikke, at denne Forbedelse vilde være forbunden med Tab af Lydelighed. Jeg skal derfor tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærte Ordfører, om han tror, at Udvalget vil gaae ind paa dette Forslag.

Ordføeren: Jeg maa dertil svare, at jeg ingen Mening kan have om, hvorefter Udvalget vil gaae ind derpaa, da derom ikke har været nogen Diskussion. Man har vel set, at der var tilsva- rende Bestemmelser til de nævnte Paragraffer i andre Paragraffer i 2de Capitel, men da de ere optagne i de specielle Capitler, gif det der- for ikke an at faaas dem sammen, uden at tilføje en Bestemmelse i det 1ste Capitel, men derved vilde man forrykke Paragrafferne hele Højgorden, og det vilde medføre en Uleilighed ved Redactionen, som der ikke synes at være nogen væsentlig Grund for.

Barfod: Jeg mener, at der altid er den Grund, at hvad der er mere end tilstrækkelig, det er for meget, og, som sagt, synes det mig, at disse 2 Paragraffer burde faaas sammen, da de ikke for Lydelighedens Skyld behøves. Jeg maa derfor bede Ordføeren om at foresaallte det overreitet af Udvalget, og saafremt dette ikke gaaer ind derpaa, vil jeg forbeholde mig at stille et Amendement i den Retning.

Vestb: Hvad jeg har at bemærke ved disse Paragraffer, er alene til § 46, hvorefter de Søværnpligtige skulle forblive svaaende i Hovedraallen til det 38de Kar, hvorefter som hidtil til det 36de Kar, ligesom Bestemmelsen i Svindstrælingsordeningen, „at de, naar de ere 36 Kar gamle, skulle udgaae af Muller, naar de ikke længere ville ernære sig ved Søfart“, falder bort. Det foreskriver mig, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at gjøre disse Forandringer. Med Hensyn til hvad der er anført om, at Tjenesten for dem, der udskrives til Søfrigtstjenesten, er mindre behøvelig end for dem, der udskrives til Landfrigtstjenesten, skal jeg bemærke, at dette vel i Almindelighed er rigtigt; men det gælder dog ikke for dem, som ikke rigtig have været tilfreds eller for dem, der ere fide i et Selminidiet, eller i bredt Uagdom have været tilfreds, men som senere ere gaaet over i en anden Stilling, i. Or. have erholdt en Gaard, og for dem synes det naturligt, at de ikke med det 36de Kar kunne gaae ud af Svullen, saaledes som hidtil.

R. G. Petersen: Saafraa den ærte Rigsdagsmand for Kæn (Barfod) har været, at det ikke vilde være paa Lydelighedens Behovning, at de af ham nævnte 4 Paragraffer blev endaaende